

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní JUDr. Janou Kubenovou v právní věci žalobce **P. Č.**, narozeného, trvale bytem, zastoupeného obecným zmocněncem, bytem, proti žalovanému **Krajskému úřadu Zlínského kraje**, se sídlem tř. Tomáše Bati 21, 761 90 Zlín, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 29.1.2014, sp.zn. KUSP/1711/2014/PŽÚ/Fi, č.j. KUZL 1711/2014,

t a k t o :

- I. Žaloba **s e z a m í t á .**
- II. Žádnému z účastníků se nepřiznává náhrada nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Ve včas podané žalobě žalobce napadal rozhodnutí žalovaného vydané 29.1.2014 pod č.j. KUZL 1711/2014, kterým bylo rozhodnuto tak, že odvolání žalobce se zamítá a potvrzuje se ve všech výrocích rozhodnutí Městského úřadu Bojkovice ze dne 30.10.2013 zn. 1688/13/OOZ/Př.90, 91. Tímto rozhodnutím byl uznán vinným ze spáchání přestupku proti občanskému soužití podle § 49 odst.1 písm. c) zákona o přestupcích, spáchaného údajným strčením M. B. zezadu tak, že tato narazila na vrata a utrpěla údajné zranění (samozřejmě nedoložené lékařskou zprávou, ani jinak).

Rozhodnutí žalovaného (krajského úřadu) tak dovršilo důkladný právní kotrmelec, který je příznačný pro skutečný stav ochrany práv občana v tomto státě, který si říká „právní“. V podstatě jde o to, že občan, který se nedopustil žádného, ani minimálního protiprávního jednání, byl při plnění svých rodinných záležitostí hrubě a zákeřně napaden člověkem, který

jemu i jeho rodině vícekrát předtím nadával a vyhrožoval tím, že ho zabije, že mu podřeže děti a podobně. O těchto vyhrůžkách byla podána dvě trestní oznámení příslušnému útvaru Policie ČR, ovšem obě oznámení bez jakéhokoliv šetření zapadla. Zpátky ke dni 30.6.2013:

Napadení spočívalo v prudkém úderu pěstí do obličeje napadeného, směřované na kořen nosu - a opět doprovázené hrubou nadávkou. Napadený v té době jednal s pěstounkou dětí o jejich odjezdu na prázdniny k matce (odjezdu, který byl předem dohodnut u Okresního soudu v Uh. Hradišti za přítomnosti všech zúčastněných, i pěstounky, která souhlasila, ale pak si to rozmyslela a odmítla děti pustit). Od pěstounky byl v době jednání napadený nejméně 2,5 m vzdálen (a od předmětných vrat nejméně 5 m) a ukazoval jí soudní protokol věci se týkající, takže s útočníkem vůbec nejednal (ten byl totiž schován za vraty, z nichž během jednání vyběhl a hned udeřil napadeného). Tento úder měl za následek zranění (popsané v lékařských zprávách), které si vyžádalo léčení po dobu 39 dnů. Ovšem ani takové zranění nestačilo státnímu zástupci v Uh. Hradišti k tomu, aby útok kvalifikoval jako trestný čin, resp. přečin. Trestní oznámení předal k prověření témuž oddělení PČR, kde předtím zapadla obě trestní oznámení napadeného. Toto oddělení doslova zfalšovalo spis o tomto „prošetření“: žádná výpověď pachatele ani napadeného, žádná lékařská zpráva (policie za celou dobu léčení napadeného si nevyžádala ani jednu lékařskou zprávu, měla jen prvotní zprávu nemocnice T. Bati ve Zlíně o prvotním ošetření napadeného, který nutně musel odjet do Českých Budějovic, a proto požádal o propuštění). Celý policejní spis sestával ze tří záznamů policejních orgánů: první, v němž pěstounka oznámila, že její přítel (J. J.) udeřil napadeného (o svém údajném strčení na vrata neuvedla ani slovo, na to si „vzpomněla“ až za několik hodin poté). Druhý záznam se týkal telefonického hovoru mezi policistou OOP a zraněným (léčeným v té době v Č. Budějovicích) a třetí záznam bylo vlastně oznámení policie, že napadený spáchal přestupek tím, že strčil do pěstounky. Z čeho policista vycházel, není ze spisu patrné. Léčení zraněného v té době ještě zdaleka neskončilo, ve spise žádný výslech nebyl, ani lékařské zprávy o zranění kohokoliv.

Státnímu zástupci policie jen oznámila, že ve věci zjistila přestupek, a proto celou záležitost rovnou postoupila správnímu orgánu (Městskému úřadu Bojkovice). A státnímu zástupci to stačilo (nepochybně ani neviděl spis, jak policie jeho pokyn k prověření provedla), aby se se závěrem policie ztotožnil. A u správního úřadu učinila pěstounka M. B. až dne 12.8.2013 vědomě nepravdivé podání vysvětlení, když si vymyslela ono naražení do vrat a jeho důsledky. Žádnou lékařskou zprávu nedoložila (správní orgán to ani nechtěl), ani důkaz o souvislosti jednání napadeného s údajným zraněním pěstounky. Naopak ani barvitě vyličení naražení a jeho následků i samotného útoku J. J. na obličej napadeného, (že prý napadený svým nosem zavadil o ruku pachatele a tím si prý vlastně zranění způsobil sám), nevzbudilo u správního orgánu pochybnosti o pravdivosti této výpovědi. Doslova převzal tuto smyšlenou jako prokázanou do svého rozhodnutí. Přitom stačilo, aby správní orgán k ověření důkazů provedl nebo nařídil šetření na místě samém (tedy něco na způsob rekonstrukce), kde by živost obou vyjádření - jak M. B., tak i samotného pachatele ukázala v plné nahotě. A odvolací správní orgán, který měl na základě odvolání napadeného přezkoumat věrohodnost důkazů, které prvotní orgán vzal za podklad svého rozhodnutí, je rovněž aproboval a považoval za nepochybné.

Stručně shrnuto: člověk, který rozhodně nic neprovedl, byl nejprve napaden a zraněn, potom obviněn ze **skutku, který se nikdy nestal,** ale „vylíhl se“ pouze z křivé výpovědi a

křivého obvinění pěstounkou (samozřejmě podporované výpovědí pachatele, který je jejím blízkým přítelem), pak byla oběť útoku tímto skutkem uznána vinným a potrestána a nakonec ještě odvolacím správním orgánem byla potvrzena nejen jeho vina, ale i povinnost hradit náklady správního řízení, které tento neexistující skutek vzalo za bernou minci. Zdá se, že lidová moudrost v tomto kraji se opět potvrdila: vše co řekne „domorodec“, tedy místní občan, se bez prověření považuje za prokázané a bezpečně zjištěné. Naopak vše, co řekne „náplava“, tedy občan z jiné oblasti, se bere s nedůvěrou a podle možnosti se tomu nevěří vůbec. Přesně tak se to stalo i zde: samozřejmě, že celý incident - včetně vlastního útoku J. J. na P. Č. - sledovalo několik osob na návsi. Ale při šetření se ukázalo, že nikdo nic neviděl nebo přišel až později nebo se právě díval jinam apod. Z hlediska místních obyvatel se nelze příliš divit: J. J. je blízkým přítelem policistů z OOP a ovšem i starosty, takže oponovat jim, znamená riziko dalších nepříjemností. Tak tedy vypadá v praxi ochrana práv a bezpečnosti občana v našem „právním“ státě.

I po procesní stránce se správní orgán projevil příznačně: pachatele i oběť hodil do jednoho hrnce a projednal je společně. Že tím oběť napadení vlastně uráží a dehonestuje, mu nevadilo. Z pachatele úmyslného trestného činu udělal jen přestupce a oběť, která se neprovinila ničím, vzal díky smyšlenkám a podvodu za stejnou minci. Že u jednání vlastně pachatel trestného činu obviňoval svou oběť, vůbec nikomu nevadilo.

Žalobce je přesvědčen, že již ze základních ustanovení zákona o přestupcích č. 200/1990 Sb., ve znění novel a doplňků (§ 1 a 2 zákona) vyplývá povinnost správních orgánů i orgánů obce vydávat svá rozhodnutí pouze na základně bezpečně zjištěných a prokázaných skutečností. S touto povinností se zcela nedostatečně vypořádaly oba správní orgány, především pak žalovaný, jehož povinností při přezkoumávání jednotlivých výroků rozhodnutí MěÚ Bojkovice bylo prověřit podloženost a pravdivost jednotlivých podkladů. Tím spíše, že věděl, anebo měl vědět (nejméně z obsahu odvolání), že nenávist pěstounky a jejího přítele vůči matce obou do pěstounské péče svěřených dětí (přestože pěstounka je jejich babičkou a matka dětí je její vlastní dcerou), je tak hluboká a silná, že se nezastaví ani před takovým krokem, jakým je křivé obvinění a křivá výpověď. Po sňatku žalobce s dcerou M. B. v r.2012 se tato nenávist přenesla i na žalobce a v tom je jádro jak dřívějších vyhrůžek, tak i incidentu z 30.6.2013 na návsi v Pitíně. Protože je zřejmé, že oba správní orgány, především však žalovaný, tuto povinnost (rozhodovat jen na základě bezpečně zjištěných faktů) hrubě zanedbaly. Žalobce navrhoval, aby soud rozhodnutí žalovaného zrušil, případně ho prohlásil za nicotné a tím by mělo být odstraněno i prvoinstanční rozhodnutí v rozsahu, který se týká osoby žalobce.

V písemném vyjádření k žalobě žalovaný uvedl, že dne 29.1.2014 pod č.j. KUZL 1711/2014 vydal rozhodnutí, jímž v souladu s ust. § 90 odst. 5 správního řádu, ve znění pozdějších předpisů, potvrdil výroky I., II. a III. rozhodnutí Městského úřadu Bojkovice, vydaného dne 28.11.2013 pod č.j. 1688/2013/000Z-24, neboť se s těmito výroky ztotožnil. Výrokem I. rozhodnutí správního orgánu byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku proti občanskému soužití dle § 49 odst. 1 písm. c) zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o přestupcích“), kterého se dopustil tím, že dne 30.6.2013 v době kolem 18:20 hod. v obci Pitín u vrat rodinného domu č.p. 11 po slovní roztržce napadl M. B. tak, že do ní zezadu strčil, přičemž narazila do vrat a podle lékařské zprávy utrpěla podlitiny a zhmožděnin v oblasti stehna pravé nohy ve velikosti cca 20x20

cm a hematom na levém zápěstí s nutností ortézy na 3 týdny, čímž se dopustil úmyslného narušení občanského soužití drobným ublížením na zdraví. Výrokem II. mu bylo jako sankce za přestupek uloženo napomenutí a výrokem III. mu byla uložena povinnost k úhradě nákladů řízení v částce 1.000 Kč.

Žalobce v úvodu podané žaloby uvádí, že se nedopustil žádného protiprávního jednání, naopak to byl on, kdo byl při plnění rodinných záležitostí napaden. Poté popisuje události dne 30.6.2013 a napadení jeho osoby J. J. Žalobce se ve své žalobě dále vyjadřuje k postupu PČR a státního zástupce, který neshledává správný. Je toho názoru, že napadené rozhodnutí nevychází z bezpečně zjištěných a prokázaných skutečností, zejména napadá věrohodnost výpovědi M. B., kterou označuje za vymyšlenou a křivou. Namítá také, že její zranění nebylo doloženo žádnou lékařskou zprávou. Podotýká, že celý incident sledovalo několik osob na návsi, ale při šetření se zjistilo, že nikdo nic neviděl. Dále nesouhlasí s tím, že jeho skutek byl správním orgánem projednáván společně se skutkem J. J., kdy tento jej u jednání ovlivňoval.

Žalovaný k obsahu podané žaloby uvedl, že se s námitkami uplatněnými žalobcem neztotožňuje. V řízení bylo prokázáno, že se obviněný výše popsaného skutkového jednání dopustil, a proto byl uznán vinným a byla mu uložena sankce ve formě napomenutí a dále povinnost k úhradě nákladů řízení. Žalovaný v žalobou napadeném rozhodnutí uvedl, na základě jakých skutečností dospěl ke shodnému závěru jako správní orgán. Vina obviněného byla prokázána svědeckou výpovědí svědkyně M. B., která byla podpořena výpovědí J. J. a také lékařskou zprávou MUDr. J. M., doloženou M. B. (výpis z lékařské dokumentace ze dne 15.10.2013). Výpovědi jak žalobce, tak obviněného J. J. i všech svědků zhodnotil každou samostatně a všechny i ve vzájemných souvislostech. Svědkyně M. B. byla v průběhu řízení řádně poučena o povinnosti vypovídat pravdu a o následcích křivé výpovědi, kdy po posouzení její výpovědi jak samostatně, tak ve vzájemné souvislosti s ostatními podklady pro rozhodnutí, neshledal žalovaný důvody k pochybnostem o její věrohodnosti. Takové důvody však shledal u svědecké výpovědi K. Č. z důvodu rozporů popsaných v odůvodnění napadeného rozhodnutí. Na základě těchto podkladů byl žalobce uznán vinným a byla mu uložena sankce ve formě napomenutí a dále povinnost k úhradě nákladů řízení. V přestupkovém řízení byly provedeny všechny důkazy, jejichž existence byla správnímu orgánu známa, a to jak v neprospěch, tak ve prospěch obviněného. Skutečnost, že by se v dosahu incidentu měly vyskytovat další konkrétní osoby, které by mohly podat k věci svědectví, nevyplývá ze spisového materiálu. Provedení šetření na místě sám žalovaný v průběhu řízení jako důkaz nenavrl, nicméně stav věci dle § 3 správního řádu, ve znění pozdějších předpisů, byl zjištěn již na základě jiných výše uvedených podkladů a provedení tohoto důkazu by tak bylo nadbytečné. Námitku nedostatečně zjištěného skutkového stavu nepovažuje žalovaný vzhledem k uvedenému za důvodnou.

Žalobce namítá, že to byl on, kdo byl napaden. Žalovaný konstatuje, že i tato skutečnost je ze spisového materiálu zřejmá. J. J. byl v témže přestupkovém řízení uznán vinným přestupkem proti občanskému soužití spáchaným vůči žalobci a bylo mu za něj jako sankce uloženo napomenutí a dále povinnost nahradit náklady řízení (výroky IV., V. a VI.). J. J. proti těmto výrokům rozhodnutí odvolání v zákonné lhůtě nepodal, žalovaný tedy tyto výroky v odvolacím řízení nepřezkoumával.

K námitce žalobce, že jeho skutek byl projednáván společně se skutkem J. J., žalovaný uvádí, že správní orgán postupoval zcela v souladu se zákonem o přestupcích, jeho ust. § 57 odst. 2, když projednával skutky obou obviněných ve společném řízení. Účastnit se veškerého dokazování v průběhu přestupkového řízení vedeného proti obviněnému je pak elementárním procesním právem každého obviněného. Jeho odepření by znamenalo závažné procesní pochybení mající vliv na zákonnost vydaného rozhodnutí. Že by obviněný J. J. žalobce v průběhu ústního jednání jakkoliv ovlivňoval či zastrášoval, ze spisového materiálu nevyplývá.

Co se týče postupu Policie ČR či státního zástupce, tento žalovanému nepřisluší hodnotit.

Vzhledem k výše uvedenému je žalovaný toho názoru, že v přestupkovém řízení byl zjištěn stav věci bez důvodných pochybností a nebyla jakkoliv narušena procesní práva žalobce. Po posouzení námitek nebyly shledány důvody pro zrušení napadeného rozhodnutí ani jeho prohlášení za nicotné, proto žalovaný navrhuje zamítnutí žaloby.

Ze spisu PČR, Obvodní oddělení Policie Bojkovice vyplynulo z úředního záznamu ze dne 30.6.2013, že tohoto dne v 13:30 hod. (jedná se zřejmě o překlep a má být uvedeno 18:30 hod.) oznámila policii M. B., že v obci Pitín u rodinného domu č.p. 11 došlo k fyzickému napadení P. Č. ze strany J. J. Na místo byla vyslána hlídka OOP Bojkovice, která na místo dorazila v 18:40 hod. Při příjezdu hlídky se na odstavné ploše kousek od rodinného domu č.p. 11 směrem k místní škole, nacházelo osobní auto, u kterého dřepěl P. Č. s tampónem v nose, u něho stála K. Č. (roz. K.) se synem J. K. Ve voze se nacházel J. J. Č. K popisovanému vozidlu přišla také oznamovatelka M. B. a u rodinného domu č.p. 11 vzdáleném cca 30 m stál J. J. a P. B. K. Na místě v době příjezdu hlídky nedocházelo k žádnému protiprávnímu jednání. V 18:45 hod. přijela na místo ZZS Slavičín (sestra S.), která po ošetření P. Č. tohoto odvezla na vyšetření na úrazovou ambulanci ve Zlíně s podezřením na susp. fraktury nosu. Vytěžením přítomným na místě bylo zjištěno, že 30.6. kolem 18:00 hod. přijela K. Č. se svým manželem a jejich společným synem J. J. Č. do obce Pitín k jejím rodičům pro její dvě další děti, které mají její rodiče v opatrovnictví. Pro děti si přijela na základě rozhodnutí soudu, dle kterého má na děti v období letních prázdnin nárok. O tom, že si pro děti přijede, informovala svého syna J. K. prostřednictvím SMS, rodiče o tom neinformovali, tito to údajně věděli od soudu. Při předání dětí došlo u vrat rodinného domu č.p. 11 k výměně názorů a následně k tomu, že p. Č. měl dle M. B. tuto přitlačit do dveří (toto K. Č. neviděla), načež se jí její současný přítel J. J. rozhodl bránit a zpoza ní levou rukou udeřil pěstí P. Č. do nosu, kterému způsobil výše uvedené zranění. Incidentu byly přítomny obě starší děti K. Č. Jelikož P. B. K. nechtěla odjet s matkou, zůstala s prarodiči, toto vzala matka na vědomí.

Městský úřad Bojkovice pak předvolal k podání vysvětlení M. B. nar. ... Tohoto dne se k podání vysvětlení jmenovaná dostavila a po poučení uvedla, že P. Č. je manželem její dcery K., mají spolu jedno dítě. Její dvě děti z předchozích vztahů má jmenovaná přiděleny soudem do opatrovnictví a tyto bydlí s ní v Pitíně. Dcera K. žije společně se svým manželem v Českých Budějovicích, přesně neví kde. P. Č. nepovažuje za osobu blízkou. J. J. je její dobrý kamarád, pomáhá jí opravovat a udržovat dům, na který zůstala sama. Nežije u ní, bydlí v obecním bytě v Pitíně. Dcera si měla podle dohody vyzvednout děti na prázdniny v pondělí 1.7.2013, ale vnuk dostal v neděli 30.6. v 16:15 hod. SMS od matky, tedy dcery jmenované, že jsou v, svědkyni o tom ale neinformovala. Jmenovaná tedy vnukovi nachystala

věci do kufru, vnučka nechtěla s matkou na prázdniny jet, proto jí věci nebalila. Když přijely, tak přišel k domu Č. pro zavazadla dětí, dcera seděla v autě. Když Č. viděl, že je sbalený jenom vnuk, začal na jmenovanou křičet, jestli neví, jaké má povinnosti, že má jet s matkou i P. Jmenovaná mu řekla, že dobře ví, co je v rozsudku soudu, ale že P. s ním jet nechce. Navíc Patricie na něho volala z okna, ať na jmenovanou nekřičí, že ho nenávidí, a že nikam nepojede. Vnuk se šel ještě se jmenovanou do domu rozloučit, ale Č. šel za ní a mával papírem od soudu. Jmenovaná byla u vrat a chtěla vejít do dveří, když do ní zezadu Č. žduchl tak, že narazila do vrat rukou. Následující den šla na odběr krve, a když lékařka viděla, jak má nateklou a modrou ruku od toho nárazu, poslala ji na rentgen, na chirurgii jí dali na tři týdny ruku do sádry. Sama to nikde nehlásila, co jí Č. udělal. Pan J. byl u jmenované ve dvoře u bazénu, a když slyšel křik, tak šel k vratům a z podvrátí viděl, jak do ní Č. strčil. Proto přes ni, přes její rameno natáhl levou ruku, aby mu zabránil dalšímu napadení a Č. zřejmě narazil na jeho ruku. Rozhodně mu J. nedal ránu, ale možná se dotkl jeho nosu, protože se Č. hned chytil za nos, otočil se a šel za ženou k autu, přitom na ni volal, aby zavolala záchranku. Do nosu si nacpal papírek, ale určitě mu nic nebylo, netekla mu ani krev, určitě to hrál, nikde na chodníku nebyla žádná kapka krve, ani on neměl nic od krve. Jmenovaná je přesvědčena, že to hrál, proto když přijela sanitka, tak jim řekla, ať si toho simulanta odvezou. Odvezli ho, a pak asi do hodiny volali Kristině z nemocnice, aby pro něho přijela, že mu nic není. K. pak vzala syna a jela do Zlína pro manžela a odtud přímo do Budějovic. Jmenovaná je přesvědčena, že zranění Č. fingoval a simuloval a chce se mstít, i když neví, za co. Pan J. mu nemohl ublížit, jmenovaná stála uprostřed nich čelem k J., zády k Č., a když J. viděl, jak do jmenované Č. strčil, chtěl zabránit dalšímu útoku, proto natáhl levou ruku přes její rameno směrem k Č. aby ji bránil. Mohl se dotknout jeho nosu, ale určitě to nebyl úder, který by mohl způsobit zranění nosu, otřes mozku nebo dokonce poškodit zuby a volat kvůli tomu záchranku. Ven vyšli i sousedé, když slyšeli křik, ale jmenovaná neví, co přesně viděli. Konkrétně pan S., který říkal, že sledoval fotbal, ale vyrušil ho křik, tak vyšel na ulici.

MěÚ Bojkovice pak pod č.j. 1688/2012/OOZ-4 vydal Příkaz, dle něhož P. Č. byl uznán vinným ze spáchání přestupku proti občanskému soužití dle § 49 odst. 1 písm. c) zákona o přestupcích, kterého se dopustil úmyslným narušením občanského soužití hrubým jednáním, když dne 30.6.2013 v době kolem 18:20 hod. v obci Pitín u vrat rodinného domu č.p. 11 po slovní roztržce fyzicky napadl M. B. tak, že do ní zezadu strčil, přičemž tato narazila rukou do vrat.

Za spáchání uvedeného přestupku se obviněnému ukládá dle ust. § 11 odst. 1 písm. a) zákona o přestupcích napomenutí.

S uvedeným Příkazem žalobce nesouhlasil, podal proti němu včas odpor.

18.9.2013 MěÚ Bojkovice předvolal obviněného z přestupku P. Č. jednání v jeho přestupkové věci na 21.10.2013. Téhož dne pod stejným jednacím číslem MěÚ Bojkovice oznámil J. J. zahájení řízení a předvolání k ústnímu jednání, kdy proti jmenovanému bylo zahájeno řízení pro podezření ze spáchání přestupku proti občanskému soužití dle ust. § 49 odst. 1 písm. c) zákona o přestupcích, ve znění pozdějších předpisů, kterého se měl dopustit podle oznámení PČR OO Bojkovice č.j.: KRPZ-68933-4-4/PŘ-2013-15111, úmyslným narušením občanského soužití tím, že dne 30.6.2013 kolem 18:20 hod. v obci Pitín u vrat rodinného domu č.p. 11 udeřil do obličeje P. Č. poté, co tento fyzicky napadl M. B. a

současně byl předvolán k ústnímu jednání ve společném řízení (P. Č.), na den 21.10.2013. Současně k nařízenému jednání byla předvolána i svědkyně M. B. K věci byl předvolán pak také na stejný den jako svědek J. S., bytem Do spisu pak P. Č. založil lékařskou zprávu vystavenou 17.7.2013 praktickou lékařkou žalobce v Českých Budějovicích, v níž uvedeno, že P. Č. dne 30.6.2013 byl ošetřen na traumatologii a neurologii, napaden druhou osobou, podvrtnutí krční páteře, zhmoždění v oblasti nosu, doporučena obzeravaced, kterou odmítl, 17.7. přichází na kontrolu. Subjektivně stále závratě, bolesti hlavy, nezvracel, nevolnost mírná, diplopii neguje, objektivně při vědomí, klidný, orientovaný, bez laterace, omezení hybnosti C páteře v rotacích a úklonech, zorničky reagují, hybnost bubly všemi směry volná. Jde o stav po podvrtnutí C páteře s přetrvávající cefaleou a vertigem. Uvedeno, že předtím kontrola 8.7.2013, kdy přetrvávají u jmenovaného bolesti předních zubů, přetrvává pocit ucpané pravé nosní dírky, bolesti hlavy stálé, nezvracel, závratě při čtení. Objektivně patrná deviace nosu doprava, zorničky isokorické reagují, nystagmus není, ostatní nález neurologický v normě, lehké omezení hybnosti C páteře, doporučen klidový režim. Dále do spisu založena lékařská zpráva od praktického lékaře v Českých Budějovicích z 30.8.2013, kde uvedeno, že P. Č. byl v péči pro stav po úrazu z 30.6.2013 v době od 1.7.2013 do 7.8.2013. Doba léčby pro následky úrazu z 30.6.2013 činila 39 dnů. Doklad o pracovní neschopnosti nevystavován, pacient je toho času na mateřské dovolené.

25.9.2013 požádal MěÚ Bojkovice MěÚ Uh. Brod, odbor sociálních věcí, oddělení sociálně – právní prevence o součinnost, v němž mimo jiné uvedeno, že správní orgán příslušný k projednávání přestupku vede přestupkové řízení ve věci přestupku proti občanskému soužití dle § 49 odst. 1 písm. c) zákona o přestupcích, k němuž došlo dne 30.6.2013 v obci Svědky tohoto jednání, při němž mělo dojít ze strany P. Č. fyzickému napadení paní M. B., měly být i nezletilé děti J. K. a P. K. Ze spisového materiálu, jak uvedeno, je zřejmé, že obě děti jsou v náhradní péči své babičky M. B. a vztahy mezi dětmi a manželem jejich matky P.Č. nejsou ideální. Proto MěÚ Bojkovice s odkazem na § 8 odst. 2 správního řádu žádal o vyjádření, zda je vhodné, aby byly děti při ústním jednání v přítomnosti P. Č. a jeho advokáta vyslýchány, a zda by mohl výslech, který bude směřovat k prokázání viny obviněného P. Č., ve svém důsledku představovat riziko pro nezletilé děti. V případě, že vyjádření bude kladné, bude k výslechu nezletilých přizván požadovaný orgán jako orgán péče o dítě.

Na tento dotaz zaslal MěÚ Uh. Brod vyjádření k němž uvedeno, že z pohledu orgánů sociálně – právní ochrany dětí se nejví jako vhodné, aby nezletilé děti J. K. (nar.) a P. B. K. (nar.) byly vyslýchány v přítomnosti P. Č. a jeho advokáta, jelikož svědectví nezletilých by vzhledem k jejich věku a rodinným vazbám mohlo nepříznivě ovlivňovat jejich duševní a mravní vývoj a v neposlední řadě rovněž ovlivnit vztahy ke všem účastníkům.

30.9.2013 podávala vysvětlení na Policii České republiky, Obvodní oddělení České Budějovice K. Č., dcera M. B., která k incidentu 30.6.2013 jako svědek po poučení dle § 58 odst. 4 zákona o přestupcích uvedla, že 30.6.2013 kolem 17:00 hod. přijela společně s manželem P. Č. do, k domu č. 11. Přijela sem s manželem z důvodu, aby si zde vyzvedla své děti P. a J., které má v současné době v pěstounské péči její matka M. B., protože se měla o děti přes prázdniny starat, o čemž rozhodl i soud. S manželem stála na parkovišti před domem č. 11, jak byly s matkou domluveny a čekali na děti. Syn Jan si k vozidlu nosil své věci, ale dcera P. ven před dům nešla. Proto šel manžel svědkyně před vrata domu její matky,

kde se s matkou dohadoval o to, aby s ním jela i P. a nejenom J., protože takto rozhodl i soud. Přitom držel její manžel doklad od soudu v ruce. Svědkyně stála asi 2 m od nich. Poté vyběhl ze vrat přítel její matky J. J., přiběhl k jejímu manželovi a dal mu sevřenou pěstí pravé ruky ránu do obličeje, přímo do nosu. Manžel začal krváčet, přidržel si a držel se za nos a říkal svědkyni, aby zatelefonovala na policii. V ten okamžik její matka a J. J. zašli za vrata a zavřeli. Na místě byl její manžel po příjezdu policie i záchranky ošetřen, s tím, že byl RZS odvezen do Zlína do Baťovy nemocnice, kde mu zjistili, že má hnutou páteř, bylo mu na zvracení, měl nateklý nos, měl být hospitalizován. Protože však musela svědkyně s manželem vrátit půjčené auto, tak podepsal revers. 1.7.2013 byl ošetřen u svého obvodního lékaře, kde byly dále zjištěny bolesti zubů, nic konkrétnějšího neví, lékařské zprávy má manžel. Ten nikoho na místě fyzicky nenapadl, jen se dožadoval vydání dcery P. Dále uvedla, že napadení jejího manžela J. J. mohl vidět soused přes cestu pan S., který se zde v době napadení pohyboval.

Z Protokolu o ústním projednání přestupků ve společném řízení bylo zjištěno, že k tomuto se dostavil obviněný P. Č. obviněný J. J., dále pak svědkyně M. B. a J. S. Předvolán byl i jeden z policistů, který byl přítomen šetření předmětného incidentu 30.6., D. V., ten se však k jednání nedostavil a dále bylo konstatováno, že ve spise jsou založeny listinné důkazy, 3x lékařské zprávy, které budou čteny.

Obviněný z přestupku P. Č. po zákonném poučení u jednání uvedl, že 30.6.2013 přijeli do . s tím, že vyzvednou děti na letní prázdniny s ujednáním u Okresního soudu Uh. Hradiště, se kterým paní B. souhlasila. J. přišel sám s věcmi, P. nešla. Obžalovaný z přestupku vzal papír, se kterým paní B. souhlasila před soudem, a chtěl znát důvod, proč P. nejde. Bavil se s panem J., obžalovaný z přestupku stál na veřejném chodníku, a J. byl v podvrátí. Začal mu vyhrožovat, že ho zmlátí, vyvraždí rodinu, několikrát takto vyhrožoval. Paní B. a pan J. se přetahovali o dveře, obviněný uslyšel cvaknutí, otočil se směrem k hospodě, a jak se otočil k nim, ucítil závan větru, viděl pěst, pak ho J. udeřil a hned nato zaběhl za vrata. Vzhledem k tomu, že z nosu krvácel, odvrávorál se 10 m, směrem k autu, po tuto dobu neví, co se dělo, nepamatuje si to. Od auta volal 158, přijela hlídka PČR, poté záchranka, a pak ještě druhá hlídka policie. Paní B. pobíhala okolo a řvala, že obviněný je simulant. Co se dále dělo, neví, byl záchrannou službou odvezen. Auto měli zaparkované na vydlážděném parkovišti cca 40 m od domu. U auta byla manželka s dítětem. Později vyšel naproti z domu přes silnici soused paní B., co říkal, neví.

Zástupce obviněného z přestupku u tohoto jednání, jehož byl přítomen (JUDr. Č.) vypověděl, že 12.8.2013 se dopustila paní B. před MěÚ Bojkovice krivé výpovědi. Je přesvědčen, že jednání pana J. není správně kvalifikováno jako přestupek, nýbrž jde o trestný čin, což řešili přes státního zástupce prostřednictvím stížnosti. O výsledku zatím nemá vědomost. Domnívá se, že přestupku, ze kterého je P. Č. obviněn, se tento vůbec nedopustil a není tedy o čem jednat. Dále uvedl, že je přesvědčen, že nelze slučovat jednání pana J. a jeho mandanta do jednoho řízení a nelze je v jednom řízení řešit.

Obviněný z přestupku J. J. po zákonném poučení uvedl, že téměř vše, co uvádí pan Č., je lež. Je skutečností, že ho svědek udeřil do obličeje, ale nestalo by se to, pokud by on nejdříve nestrčil do paní B. Toto vše se událo venku, před vraty, a to tak, že poté, co pan Č. strčil do paní B., jmenovaný vykročil z podvrátí, odstrčil ho rukou, přesně dlaní. Nemyslí si,

že mu způsobil ublížení na zdraví, žádná krev mu z nosu netekla, 158 volal jako první on. P. se na vše dívala z okna nad průjezdem a volala, že ho nenávidí, tj. jak pana Č., tak svou matku, že s nimi nejede, a ať babičku nechá na pokoji.

Svědkyňe M. B. u tohoto jednání vyslychaná jako svědkyně po poučení uvedla, že pan Č. v neděli u ní doma neměl co dělat. Její dcera psala, že pro děti přijedou v pondělí. Věc se udála dle svědkyně následovně. Sdělila, že má na základě rozhodnutí soudu v péči děti své dcery K. Č., a to J. a P. Její dcera měla mít děti na prázdniny u sebe a bylo domluveno, že si je vyzvedne v pondělí 1.7. Ještě v neděli si svědkyně s dětmi udělala výlet do ZOO, byl s nimi i pan J. Zastavili se v Luhačovicích na zmrzlinu, v té době přišla J. sms zpráva od matky, že jsou v Buchlovských horách, a že za chvíli přijedou. Přijeli v 18:15 hod. Matka pro děti nepřišla, přišel pan Č., který tam neměl co dělat. K. seděla v autě, svědkyně dávala Č. věci, P. byla v okně v patře, a jak šla svědkyně od auta k vratům, pan Č. volal na P., ať rychle jde. Ta volala z okna, že nepůjde, že k nim nechce a nenávidí, jak pana Č., tak svou matku. Jeník šel od auta za svědkyní k domu a říkal jí, že jde za ní P. a mává papírem v ruce. Č. měl v ruce papír a říkal svědkyni, jestli neví, co před soudem podepsala. Ta mu odpověděla, že to ví dobře. Byl rozčilený a strčil svědkyni mezi vraty, na něž narazila. Pan J. stál v podvrátí, a když to viděl, tak ho rukou odstrčil. Rozhodně ho neudeřil pěstí, ale dlaní a nezpůsobil mu zranění. Krev z nosu mu netekla. V pátek 28.7. šla svědkyně na policii, protože jí pan Č. píše sms zprávy, že je retardovaná a měla strach, co bude, když pro děti přijedou. Děti z toho všeho mají trauma, pomáhá jim psycholožka. Jednáním Č. utrpěla zranění ruky a zhmoždění nohy. Po rentgenu jí chtěli dát sádku, což odmítla, protože jeli na dovolenou do termálních koupelí. Proto jí na její žádost dali pouze ortézu.

Právní zástupce P. Č. pak uvedl, že ve spise policie je uvedeno, že napadení nahlásila paní B. 30.6.2013 ve 13:30 hod., ale o jejím napadení tam nebyla ani zmínka.

Svědka J. S. po poučení jako svědek vypověděl, že bydlí v naproti domu paní B. přes hlavní cestu. Je mu známo, že paní B. má v péči svá dvě vnoučata. On sám vyšel ven, když slyšel hluk a viděl, že stála před domem sanitka a dva vozy policie. Tito stáli na parkovišti asi 100 m od jeho domu. Co se dělo předtím neví, žádné napadení neviděl.

K tomuto jednání se pak dostavila i K. Č., která vypovídala k dané věci po poučení jako svědkyně a uvedla, že přijeli do, šli si vzít obě děti. Bylo však nachystáno jenom jedno dítě. Její manžel šel pro druhé, ona stála před autem a hlídala jejich syna, přitom sledovala vše, co se děje. Její manžel v ruce držel papír od soudu a ukazoval ho matce svědkyně. Ta se dohadovala s panem J. a manželem o tom, že děti mají jet se svědkyní a jejím manželem. P. byla v okně a říkala, že jet nechce. Potom se svědkyně otočila za malým synem a viděla, jak se naklonil s papírem a smál se na její matku a pana J. Pak viděla, jak se pan J. částečně rozběhl z podvrátí a rukou jejího manžela udeřil. Stála na parkovišti, neví, jak je vzdálené od domu její matky. Neviděla, zda jej udeřil pěstí, na dálku hůře vidí. Manžel křičel, ať mu přinese telefon, že zavolá policii a záchrannou službu. Ještě chtěl po ní tampón do nosu, aby zastavil krvácení z nosu. Připlazil se k autu, protože mu nebylo dobře. Se záchrannou službou komunikovala svědkyně, protože manželovi nebylo dobře. Po příjezdu záchranné služby přijela dvě vozidla Policie ČR. Svědkyně se dohodla se záchrannou službou, že za manželem přijede do nemocnice. Když přijela, měl za sebou několik vyšetření, bylo mu špatně a lékařka si ho chtěla nechat v nemocnici na pozorování. Protože však měli vypůjčené

autu, které museli vrátit, manžel podepsal revers na převoz s tím, že se zastaví u svého obvodního lékaře, který jej pošle na další vyšetření. Na dotaz právního zástupce, jaká byla vzdálenost mezi P. Č. a paní B., když se k ní naklonil s papírem, a jaká byla jejich vzdálenost od vrat, svědkyně uvedla, že toto nedokáže odhadnout, ani nedokáže odhadnout vzdálenost od vrat. Nenosi s sebou metr.

Na výpověď svědkyně J. J. uvedl, že ví, že svědkyně se motala kolem auta a kouřila. Najednou tvrdí, že její manžel krvácel, přesto na chodníku ani nikde jinde krev nebyla.

Kromě již citovaných lékařských zpráv ohledně zdravotních problémů P. Č. byla založena do správního spisu zpráva vystavená MUDr. J. M., praktickou lékařkou, která uvedla, že paní M. B. byla dne 31.6.2013 napadena P. Č., šlo o spor hlídání nezletilých dětí – vnuků, které má ve své péči, přivolaná Policie ČR. Uvedeno, že pacientka utrpěla mimo psychické trauma také podlitiny a zhmožděny na pravé noze ve velikosti cca 20 x 20 cm, omezena hybnost končetiny, bolestivost v oblasti stehna, otok, prosáknutí. Současně hematom na levém zápěstí – palpační i klidová bolestivost, citlivost v oblasti radioálního staloideu, otok, omezení hybnosti – rtg levého předloktí – bandáž, ledování, ortéza na tři týdny, klidový režim, analgetická terapie. Lékařská zpráva byla vystavena dne 15.10.2013.

30.10.2013 vydal MěÚ Bojkovice pod č.j. 1688/2013/OOOZ-24 rozhodnutí, kdy ve výroku I. uznal P. Č. vinným ze spáchání přestupku proti občanskému soužití dle § 49 odst. 1 písm. c) zákona o přestupcích, kterého se dopustil úmyslným narušením občanského soužití drobným ublížením na zdraví tím, že dne 30.6.2013 v době kolem 18:20 hod. v obci u vrat RD čp. 11 po slovní roztržce napadl M. B., bytem tak, že do ní zezadu strčil, přičemž tato narazila do vrat a podle lékařské zprávy utrpěla podlitiny a zhmožděny v oblasti stehna pravé nohy ve velikosti cca 20 x 20 cm, hematom na levém zápěstí s nutností ortézy na tři týdny.

Za spáchaný přestupek bylo P. Č. uloženo podle ust. § 11 odst. 1 písm. a) zákona o přestupcích napomenutí.

Ve výroku označeném III. mu bylo uloženo nahradit náklady spojené s projednáním přestupku ve výši 1.000 Kč.

Ve výroku označeném IV. byl J. J. uznán vinným ze spáchání přestupku proti občanskému soužití dle § 49 odst. 1 písm. c) zákona o přestupcích, které se dopustil úmyslným narušením občanského soužití drobným ublížením na zdraví tím, že dne 30.6.2013 v době kolem 18:20 hod. v obci vrat RD čp. 11 udeřil do obličeje P. Č. poté, co tento fyzicky napadl M. B., a který podle lékařské zprávy utrpěl podvrtnutí krční páteře a zhmoždění nosu s dobou léčby 39 dnů.

Ve výroku V. bylo za spáchaný přestupek obviněnému uloženo dle ust. § 11 odst. 1 písm. a) zákona o přestupcích napomenutí a ve výroku označeném VI. byl tento zavázán k povinnosti nahradit náklady spojené s projednáním přestupku ve výši 1.000 Kč.

V odůvodnění rozhodnutí uvedeno, že ze spáchání přestupku je obviněný P. Č. usvědčován zejména výpovědí M. B., podle níž byl P. Č. rozčilený, protože s nimi P.

nechtěla jet, a že do ní strčil mezi vraty tak, že do nich narazila. Dále je usvědčován výpovědí J. J., který viděl, jak do B. Č. strčil, proto vykročil z podvrátí a odstrčil ho. Navíc má správní orgán za prokázané výpověďmi J. a B., že P. z okna křičela na Č., ať babičku nechá na pokoji, což samotné svědčí o napadení paní B. I když obviněný Č. popírá, že by do B. strčil, a ani jeho manželka tuto skutečnost nepotvrdila, nemá správní orgán pochybnosti o tom, že v rozčilení do B. strčil. V důsledku nárazu na vrata utrpěla B. podle lékařské zprávy zranění, a to podlitiny a zhmožděny na pravé noze a hematom na levém zápěstí s nutností ortézy po dobu tří týdnů. Ze strany právního zástupce byla vznesena domněnka, že ke zranění B. mohlo dojít při tom, jak se přetahovala s J. o dveře. Ze záznamu ústního jednání je zřejmé, že Č. uvedl, že se J. s B. přetahovali o dveře. Sama svědkyně vypovídala, že nechtěla, aby do věci pan J. zasahoval, že to s Č. vyřídí sama, proto ho posílala za vrata. Správní orgán tuto námitku posoudil jako účelovou ve snaze dosáhnout zproštění viny. I když lze hodnotit výpověď K. Č. s úmyslem zpochybnit vinu manžela, jako účelovou, správní orgán má zato, že nemusela postřehnout útok manželka, když hlídala dvouleté dítě přímo u hlavní cesty. Pochybnost o její věrohodnosti však pramení zejména z podaného vysvětlení u PČR v Českých Budějovicích, kde i přes poučení podala křivé vysvětlení, a to o zásadních skutečnostech. Protože bylo prokázáno a správní orgán nemá důvodné pochybnosti o tom, že úmyslným jednáním obviněného P. Č. byl v konkrétním případě ohrožen právem chráněný zájem společnosti, tedy obviněný úmyslně strčil zezadu do M. B. tak, že narazila do vrat, přičemž došlo k drobnému ublížení na zdraví, rozhodl správní orgán uznat P. Č. vinným z přestupku proti občanskému soužití dle § 49 odst. 1 písm. c) zákona o přestupcích hrubým jednáním tak, jak je uvedeno ve výroku rozhodnutí v části I.

Pokud jde o obviněného J. J., jak v odůvodnění rozhodnutí uvedeno, tento je usvědčován zejména výpovědí M. B., K. Č. a samotným doznáním obviněného. Ve výpovědích shledal správní orgán rozpor ve způsobu provedení úderu, který se nepodařilo správnímu orgánu odstranit, ale má zato, že pro rozhodnutí o uznání viny je dostatečně prokázáno, že k úderu rukou ze strany J. došlo. Sám přiznal, že udeřil Č. do obličeje, ale to by se nestalo, pokud by on nestrčil do paní B. Je nepochybné, že v důsledku úderu došlo k drobnému zranění P. Č., a to zhmoždění nosu a podvrtnutí krční páteře. S ohledem na subjektivní potíže udávané pacientem při lékařských kontrolách, jež nebyly potvrzeny objektivními nálezy a od toho odvislá délka léčení, se správnímu orgánu jeví přinejmenším jako nepřiměřená intenzita útoku. Námitka právního zástupce zpochybňující správnost kvalifikace činu obviněného J. posoudil přestupkový orgán jako irelevantní, jelikož žádné skutečnosti v řízení přípravném nenásvědčovaly, že by uvedeným jednáním byl spáchán trestný čin. Správní orgán pak zkoumal, zda byly dány důvody pro vyloučení protiprávnosti jednání, tedy zda jednal obviněný J. v nutné obraně paní B. před další útokem Č. Z provedeného dokazování však žádné okolnosti svědčící o vyloučení protiprávnosti (o tom, že měl obviněný v úmyslu pokračovat v útoku), nebyly zjištěny. Protože bylo prokázáno a správní orgán nemá důvodné pochybnosti o tom, že úmyslným jednáním obviněného J. byl v konkrétním případě ohrožen právem chráněný zájem společnosti, tedy obviněný úmyslně udeřil P. Č., přičemž došlo k drobnému ublížení na zdraví, správní orgán rozhodl uznat J. J. vinným z přestupku proti občanskému soužití dle § 49 odst. 1 písm. c) zákona o přestupcích hrubým jednáním tak, jak je uvedeno ve výroku rozhodnutí části IV.

Pokud jde o J. J., ten do uvedeného rozhodnutí odvolání nepodal, odvolání však podal proti rozhodnutí P. Č.

Žalovaný pak rozhodnutím ze dne 29.1.2014 vydaným pod č.j. KUZZL 1711/2014 podle ust. § 90 odst. 5 správního řádu odvolání P. Č. zamítl a rozhodnutí správního orgánu I. stupně ve výrocích I., II. a III. potvrdil.

Z odůvodnění tohoto rozhodnutí vyplynulo, že odvolací orgán má ze zjištěného skutkového stavu za prokázané, že dne 30.6.2013 kolem 18:20 hod. se udál v obci před rodinným domem č.p. 11 incident, během kterého mimo jiné došlo ze strany obviněného k fyzickému napadení M. B. Obviněný do ní strčil tak, že narazila do vrat, čímž jí způsobil drobné ublížení na zdraví (popsané v lékařské zprávě MUDr. J. M.). Uvedené jednání obviněného bylo prokázáno svědeckou výpovědí M. B., která byla řádně poučena o povinnosti vypovídat pravdu. Tuto svědeckou výpověď ve skutkových zjištěních podporuje vyjádření J. J. a lékařská zpráva doložená M. B. V části týkající se skutku obviněného neobsahují jejich výpovědi rozpory, které by vzbuzovaly pochybnosti o zjištěném skutkovém stavu. V popisu události se shodují rovněž s vyjádřením obviněného a svědeckou výpovědí K. Č.; rozporují pouze to, že obviněný fyzicky napadl M. B. Právní zástupce obviněného v podaném odvolání upozorňuje na spisový materiál Policie ČR, ze kterého dle jeho názoru vyplývá nepravdivost tvrzení M. B., protože zde není zmíněno její napadení. Tato námitka nebyla shledána opodstatněnou, neboť z úředního záznamu Policie ČR ze dne 30.6.2013 tato skutečnost jednoznačně vyplývá („p. Č. měl dle M. B. tuto přitlačit do dveří“). K povaze spisového materiálu Policie ČR, který je součástí přestupkového spisu, odvolací orgán dále uvedl, že tento materiál včetně úředních záznamů a oznámení o přestupku je pouhým podkladem pro rozhodnutí správního orgánu, nikoliv důkazem; vlastní dokazování je prováděno až v rámci zahájeného řízení správním orgánem. Navíc je z tohoto spisového materiálu zřejmé, že veškeré úřední záznamy včetně oznámení z přestupku byly zpracovány příslušníkem Policie ČR, aniž by byly následně verifikovány osobami, které měly informace poskytnout. Tyto podklady slouží orgánu projednávajícímu přestupky zejména k předběžnému posouzení, zda informace v něm uvedené jsou dostatečným důvodem k zahájení přestupkového řízení. Z podkladů Policie ČR z důvodů výše uvedených tak nemohl správní orgán ani odvolací orgán dovodit nepravdivost svědecké výpovědi M. B., neboť v ní žádné její vyjádření nebylo zapsáno.

Stejným způsobem, tj. samostatně a ve vzájemných souvislostech byla hodnocena i výpověď svědkyně K. Č. Z její svědecké výpovědi, kterou učinila přímo u správního orgánu dne 30.10.2013, vyplynulo, že obviněný šel před vrata domu č.p. 11, kde se dohadoval s M. B. Svědkyně měla stát u vozidla a sledovat, co se dělo, v jeden moment se otočila za svým synem, a poté už jen viděla, jak J. J. udeřil obviněného do obličeje. Z její výpovědi je zřejmé, že nebyla přímým svědkem celého incidentu, neboť se v jedné chvíli těsně předcházející úderu ze strany J. J., otočila ke svému synovi. Navíc uvedla, že stála před vozidlem, kde vzdálenost od místa skutku nebyla schopna určit (obviněný ji označil za vzdálenost cca 40 m), a protože na dálku hůře vidí, nemohla popsat bližší detaily (ani to, zda J. J. udeřil obviněného dlaní či pěstí). Odvolací orgán posoudil tuto její svědeckou výpověď také v kontextu vysvětlení, které podala dne 1.10.2013 na Policii ČR v Českých Budějovicích (úřední záznam o podání vysvětlení je opatřen vlastnoručním podpisem K. Č.), neboť se domnívala, že se ústního jednání nařízeného správním orgánem nebude moci z pracovních důvodů zúčastnit. Při podání tohoto vysvětlení učiněného necelý měsíc před ústním jednáním u správního orgánu uvedla, že v okamžiku incidentu stála pouze 2 m od obviněného a své matky a viděla,

jak J. J. vyběhl z vrat, přiběhl k obviněnému a dal mu sevřenou pěstí pravé ruky ránu do obličeje. Po takovém hodnocení nemohl odvolací orgán jinak, než výpověď této svědkyně vyhodnotit jako nedůvěryhodnou, učiněnou ve prospěch obviněného.

Obviněný sice také popíral, že by popsáním způsobem M. B. napadl, jeho vyjádření však odvolací orgán vzhledem ke zjištěným skutečnostem vyhodnotil jako nepravdivě učiněné ve snaze vyhnout se odpovědnosti za přestupek. Odvolací orgán konstatuje, že co se týče viny obviněného, byl v řízení zjištěn stav bez důvodných pochybností v souladu s ust. § 3 správního řádu a shledány nebyly ani vady rozhodnutí či řízení, které by měly za následek zkrácení procesních práv obviněného.

Podle § 49 odst. 1 písm. c) zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, přestupku se dopustí ten, kdo úmyslně naruší občanské soužití vyhrožováním újmou na zdraví, drobným ublížením na zdraví, nepravdivým obviněním z přestupku, schválnostmi nebo jiným hrubým jednáním.

Posouzení věci krajským soudem.

Žaloba není důvodná.

Z toho co bylo zjištěno z připojených správních spisů je nájisto postaveno, že dne 30.6.2013 po 18:00 hod., přibližně kolem 18:15 hod. přijel žalobce se svou manželkou K. Č. a jejich synem do obce, kde v domě č.p. 11 žije matka manželky žalobce paní M. B., které byly svěřeny do opatrovnictví dvě děti manželky žalobce K. Č., a to nezletilý syn J. a nezletilá dcera P. Do obce přijeli z toho důvodu, že si K. Č. měla na základě rozhodnutí Okresního soudu v Uherském Hradišti vyzvednout na prázdniny svoje dvě děti, které jinak žijí u její matky M. B. Z toho, co bylo uvedeno, vyplynulo, že původně si měla děti vyzvednout 1.7., tedy v pondělí, 30.6. však zaslala svému synovi J. sms zprávu, že jsou v a přijedou již 30.6. kolem 18:00 hod. Syn J. měl připravené věci k odjezdu, které si nosil do auta, dcera P. byla pouze v okně domu a jednoznačně dávala najevo, že se svou matkou a jejím manželem na prázdniny nechce odjet, dávala najevo nelibost vůči své matce a jejímu manželovi a žádné věci k odjezdu na prázdniny připravené neměla.

Dále bylo zjištěno, že manželka žalobce k domu č.p. 11, kde žije její matka M. B. vůbec nešla, zůstala u auta, neboť v osobním autě měla dvouletého syna, k domu č.p. 11 šel pro její děti pouze její manžel.

Dále bylo prokázáno, že vzhledem k tomu, že dcera K. Č. P. nechtěla s nimi odjet na prázdniny a tuto nelibost dávala najevo, došlo ke slovní potyčce mezi žalobcem a paní M. B., když má soud za nájisto postavené, že vztahy mezi nimi, ale i vztahy mezi K. Č. a její matkou nejsou dlouhodobě dobré. Žalobce argumentoval soudním rozhodnutím o tom, že obě děti mají odjet na prázdniny se svou matkou, když slovní potyčky mezi žalobcem a M. B. vyvrcholily tím, že žalobce fyzicky napadl M. B. tak, že jí natlačil na vrata a způsobil jí drobné ublížení na zdraví.

Krajský soud v Brně se ztotožňuje s tím, že skutkový stav byl zjištěn náležitě v souladu s § 3 správního řádu a má zato, stejně jako správní orgán I. stupně i žalovaný, že

bylo postaveno najisto, že drobné ublížení na zdraví M. B. 30.6.2013 kolem 18:20 hod. způsobil žalobce P. Č. Soud má zato, že toto bylo zcela jednoznačně zjištěno, jak ze spisu Policie ČR, neboť již v úředním záznamu vypracovaném Obvodním oddělením Policie Bojkovice dne 30.6.2013 se uvádí, že p. Č. měl dle M. B. tuto přitlačit do dveří (toto K. Č. neviděla). To, že žalobce skutečně přitlačil M. B. po předchozích slovních roztržkách na vrata domu, vyplývá zcela jednoznačně z výpovědi svědkyně M. B., je podpořeno výpovědí svědka J. J., který se ve stejném místě v uvedenou dobu nacházel a je podloženo i lékařskou zprávou vystavenou MUDr. J. M., která popisuje, že 30.6.2013 byla M. B. napadena P. Č. ve sporu o hlídání nezletilých dětí, jejich vnuků a tato lékařka (praktická lékařka M. B.) popisuje, že jmenovaná měla viditelně podlitiny a zhmožděnininy na pravé noze o velikosti cca 20 x 20 cm, byla omezena hybnost její končetiny, měla bolestivost v oblasti stehna, kde byl otok a prosáknutí a současně měla hematoma na levém zápěstí, kde byl také otok, byla omezena hybnost, bylo provedeno rtg vyšetření levého předloktí, a poté provedena bandáž, nařízeno ledování, ortéza na tři týdny, klidový režim.

Pokud jde o tuto zprávu praktické lékařky, je z ní patrné, že M. B. se po incidentu z 30.6.2013 dostavila ke své praktické lékařce k ošetření a byla na ní zcela viditelné poranění, a to zejména podlitiny na pravé noze a také hematoma na levém zápěstí.

Z ničeho nevyplynulo, že pokud jde o M. B., měla by na sobě, tedy na ruce a na noze nějaké viditelné poranění už v době, kdy mezi ní a žalobcem došlo k hádce ohledně dětí, tedy před fyzickým napadením ze strany žalobce. Takže soud uzavírá, že jednoznačně uvěřil tvrzení svědkyně B. o tom, že zranění jí způsobil žalobce naražením do vrat.

Je zcela pochopitelné, že žalobce sám tvrdí něco jiného, tedy že on sám zranění M. B. nezpůsobil. Je to pochopitelné z toho důvodu, že se chtěl vyhnout obvinění ze spáchaného přestupku a potrestání za přestupkové jednání v situaci, kdy vztahy mezi ním a M. B. jsou velmi špatné.

Pokud jde o slyšeného svědka S., z jeho výpovědi vyplynulo, že tento žádné napadení neviděl, nebyl u něho vůbec přítomen, takže z jeho výpovědi se v tomto směru nedalo zjistit nic, a pokud jde o manželku žalobce K. Č., soud její výpověď, stejně jako správní orgány pokládá za výpověď účelovou. K. Č. totiž u vrat domu č.p. 11 vůbec nebyla, stála, jak soud již uvedl, u osobního automobilu na parkovišti, kdy nedokázala sama odhadnout, jak toto parkoviště je vzdáleno od domu č.p. 11. Žalobce však uvedl, že tato vzdálenost je asi 40 m, ona sama uvedla, že špatně vidí, takže ona sama dle soudu také vůbec neviděla, jak ke zranění M. B. došlo. Navíc její výpověď učiněná předtím u Policie ČR, Obvodní oddělení České Budějovice 30.9.2013, kdy tuto výpověď jmenovaná osobně podepsala, je zcela rozdílná od její pozdější výpovědi jako svědkyně u správního orgánu, neboť 30.9. u policie vypověděla, že byla 2 m vzdálena od místa, kde se její manžel dohadoval s její matkou, přičemž uváděla, že stála na parkovišti před domem č.p. 11, a že viděla, jak J. J. přiběhl k jejímu manželovi a dal mu sevřenou pěstí pravé ruky ránu do obličeje přímo do nosu. Později pak před správním orgánem nedokázala odhadnout vzdálenost, ve které stála od svého manžela a své matky a uvedla, že neví, zda pan J. jejího manžela udeřil pěstí, neboť toto neviděla, na dálku hůře vidí.

Její výpovědi jsou tedy rozporné ohledně toho, v jaké vzdálenosti byla ona od místa incidentu, který probíhal mezi jejím manželem a paní B. a i v tom, zda pan J. jejího manžela

udeřil pěstí nebo jinak, neboť toto vůbec neviděla, když v prvním případě před policií jednoznačně tvrdila, že pan J. jejího manžela udeřil pěstí do obličeje, že toto viděla. Je tedy jisté, že ona sama fyzické napadení žalobce paní B., neviděla.

Soud tedy rovněž výpověď K. Č. pokládá za výpověď nevěrohodnou, neboť, pokud by incident, který se odehrával před domem č.p. 11 v, viděla, musela by v tomto směru vypovídat zcela jednoznačně, tedy pokud by viděla, co se na místě dělo. Dle názoru soudu vypovídala svědkyně Č. tak, aby celá událost vyzněla ve prospěch jejího manžela.

Soud má tedy prokázáno, že k přestupkovému jednání došlo tak, jak je popisováno v rozhodnutí obou správních orgánů, žaloba tedy důvodná není a soud ji dle § 78 odst. 7 soudního řádu správního (dále jen „s.ř.s.“) zamítl.

Pokud jde o náklady řízení, bylo rozhodováno dle § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobci náklady řízení nebyly přiznány, neboť ve věci nebyl úspěšný, a pokud jde o žalovaného, který ve věci měl úspěch, tomu žádné náklady kromě běžné úřední činnosti nevznikly.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno, ve dvojím vyhotovení. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 18. března 2015

JUDr. Jana Kubenová
samosoudkyně